

بررسی تحول مفهومی امت در اندیشه سلفیه جهادی به نوسلفیه تکفیری و تأثیر آن بر خاورمیانه عربی

دکتر سعید اسلامی^۱

محمد قانعی^۲

^۱. دانشیار گروه علوم سیاسی دانشگاه ازاد اسلامی واحد چالوس (نویسنده مسئول).eslameesaed44@iauc.ac.ir.

^۲. دکتری علوم سیاسی (پژوهشگر).m.ghanei47@gmail.com

چکیده

این پژوهش که از حیث روش توصیفی تحلیلی و از حیث محتوی بنیادی /نظری و از حیث نتیجه‌گیری کاربردی است؛ تلاش دارد ضمن بررسی مفهومی "امت" نشان دهد که این مفهوم در دهه‌های آخر قرن بیستم و دو دهه آغازین قرن بیستم و یکم در عصر جهانی شدن (جهانی‌سازی) در نزد سلفیه جهادی همچون القاعده به نوسلفیه تکفیری همچون داعش؛ چه تحولی را پشت سرنهاده و همچنین این تحول چه آثار و پیامدهایی در خاورمیانه عربی (با تکیه‌بر عراق و سوریه) بر جای گذاشته است؟ نتایج حاصل از این پژوهش نشان می‌دهد که رابطه معناداری میان مفهوم امت و دامنه تکفیر وجود دارد. قرائت رادیکال و محدود از امت در اندیشه نوسلفیه تکفیری همچون داعش با نقد شیوه مبارزه (منهجه) و با استفاده از (تکفیر) زمینه‌های تحریک به انشقاق و تجزیه در دنیای اسلام (فتنه) با تشدید خشنونت در خاورمیانه عربی؛ خاصه در دو کشور عراق و سوریه؛ تحقق امت جهانی اسلام را با مشکلات جدی مواجه نموده است. از کاستی‌های این پژوهش اتكای غالب به منابع و داده‌های مجالات و مراکز مطالعاتی غربی؛ و اهمیت آن به آثار تحول مفهوم امت؛ و قرائت حداقلی رادیکال از امت در نزد جریان تکفیری؛ و موضع تحقق امت جهانی اسلام بازمی‌گردد.

• واژگان کلیدی

امت اسلام؛ تکفیر؛ اسلام جهادی؛ نوسلفیه؛ خاورمیانه عربی.

مقدمه

در مباحث دانشگاهیان مسلمان؛ مفهوم و نظریه سیاسی امت جایگاه ویژه‌ای دارد. کاربرد مناسب سنت و قرآن توسط دانشمندان به‌طور گسترده موردبحث قرارگرفته است. بهویژه تاریخ مفهومی "امت" و شرایط آن در زمان استعمار، یک تلاش جذاب در اجلاس بین‌المللی در استانبول در سال ۲۰۱۷ با محوریت مطالعه تحلیلی ملت "در دنیای مدرن" اندیشه معاصر دنیای عرب بوده (ناصر، ۲۰۱۷) ناصر قصد داشته تا درک بهتری از مفهوم ملت داشته باشد. به همین دلیل او تلاش کرد تا چهار درک از امه (امت) را ارائه دهد: الف) درک مذهبی از امت (ب) درک زبانی از امت (ج) درک سیاسی از امت (د) درک منطقه‌ای از امت. تلاش دیگر تحت عنوان "ایده جهان اسلام" تاریخچه‌ای فکری جهانی است که محقق ترک کمیل ایدین (۲۰۱۷) مطرح کرده است. ایدین وجود یک امت جهانی اسلام "را زیر سؤال برده و ایده‌ای هستی شناختی" راجع به وحدت سیاسی مسلمانان را به عنوان یک امر تاریخی به چالش می‌کشد. او استدلال می‌کند که یک مرجع حاکمیتی که همه مسلمانان تحت حاکمیت آن زندگی کنند هرگز وجود نداشته است. او به صراحت می‌گوید که هرگز امت جهانی اسلام وجود نداشته است. اثر دیگر نوشته الاحسان (۱۹۹۲) بوده است. پروژه‌ای فکری که تحت تأثیر منابع غربی و نظریات پسا استعماری بهویژه نظریه پسا استعماری "ادوارد سعید" با تمرکز بر کشورهای مصر؛ ترکیه و باکستان مطرح شده است. به علاوه، او تلاش می‌کند تا تعریفی دقیق از زمینه تاریخی مفهوم امت ارائه نماید. اثر قابل اعتمای دیگر نوشته البرغوثی (۲۰۰۸) با عنوان امت و دولت است. او ریشه بحران سیاسی در خاورمیانه را در بحران دولت ملت ارزیابی کرده که توسط اروپائیان به خاورمیانه معرفی شده است.

چارچوب نظری پژوهش

جهت مطالعه مفهوم امت در این پژوهش، نظریه ماتریالیسم تاریخی گرامشیانی به کار گرفته شد. درواقع پیشروان این رویکرد نظری مانند رابت کاکس ضمن نقد رویکردهای رئالیستی به پدیده‌ها، معتقدند وقتی رئالیست‌ها ادعا می‌کنند که دنیا را همان‌گونه که هست، همان‌گونه که بوده و همان‌گونه که همواره خواهد بود، تشریح می‌کنند، در حقیقت آنچه انجام می‌دهند تقویت هژمونی حاکم در نظم جهانی موجود است. وی معتقد است «نظریه همواره برای کسی و به نفع مقصودی در انداخته می‌شود» (کاکس، ۱۹۸۱: ۱۲۸). اسلوب مندترین تلاش

کاکس برای پرداختن یک نظریه‌ی انتقادی گوهربی درباره‌ی روابط بین‌الملل را می‌توان در کتاب تولید، قدرت و نظم جهانی: نیروهای اجتماعی سازنده‌ی تاریخ (۱۳۷۱: ۱۵-۲۴) او سراغ گرفت. این کتاب چارچوب مفهومی اساسی مورداستفاده‌ی کاکس را برای بررسی روابط میان نیروهای مادی تولید، اندیشه‌ها و نهادها در دوره‌های تاریخی خاص روابط بین‌الملل عرضه می‌دارد.

اتیمولوژی مفهوم امت

در مورد منشأ کلمه "امت" دو نگرش غالب وجود دارد. مطابق نظریه غالب متفکرین کلاسیک همچون طبری (متوفی به سال ۳۱۰ق. ۹۲۳ میلادی) رضی (متوفی به تاریخ ۶۰۶ق. ۱۲۱۰ میلادی) "قرطبی (متوفی به تاریخ ۶۷۱ق. ۱۲۲۲ میلادی)؛ طوسی (متوفی به تاریخ ۴۶۰ق. ۱۰۶۷ میلادی) و شاطبی "فقیه مالکی (متوفی به تاریخ ۱۳۸۸ میلادی؛ واژه امه (امت) از ریشه کلمه عربی گرفته شده که به معنای قصد چیزی؛ مادر؛ و یا منبع هر چیز است (ابن فارس، ۱۹۷۹: ۲۱-۲۳). آن‌ها ازین مسئله دفاع کردند که ممکن نیست که قرآن شامل کلمات بیگانه باشد و از این نظر نیازی به وام گرفتن از زبان‌های دیگر نیست (جعفری، ۱۹۸۶: ۶۰۶). در قران نیز واژه امت ۶۵ بار آمده و این خود نشان از اهمیت امت در دین اسلام است. گرچه جلال الدین سیوطی (۹۱۱-۱۵۰۵) از موضع ظریفتری دفاع می‌کند و آن این‌که کلمات متعلق به زبان‌های دیگر در اصل توسط اعراب باستان از طریق تجارت و یا مسافرت‌های عمومی اقتباس و عربیزه شده‌اند. از این نظر قاعده قرآنی عربی مبین؛ به قرآن به عنوان یک کل اشاره دارد و نه به کلمات جدا از آن. در مقابل ساندرز (۲۰۰۸) ادعا می‌کند که ریشه امه (امت) از ریشه عربی اخذ شده است. از طرفی الأحسان استدلال می‌کند که " واضح است که امت به معنای اجتماع است" (الاحسان، ۱۹۹۲: ۱۱). با این حال، یک ملت ملغمه‌ای از جوامع مختلف است، "انسان تنها گونه‌ای است که بیش از یک امت در آن وجود دارد و اساس این تقسیم‌بندی مجموعه‌ای از ایده‌ها یا ایدئولوژی است" (الاحسان، ۱۹۹۲: ۱۲). با این حال به نظر می‌رسد وقتی که قرآن می‌گوید "پیروان هر پیامبر یک امت را تشکیل می‌دهند" (قرآن کریم، ۴۷: ۱۰) معنای امت پیچیده‌تر می‌شود.

در این مرحله "امت" معیارهای خود را برای دین محدود می‌کند. لذا، می‌توان ادعا کرد که مسیحیان و یهودیان بخش‌هایی از امت هستند زیرا پیامبران آن‌ها عیسی مسیح و موسی هستند - که اتفاقاً آن‌ها نیز برای مسلمانان پیامبر محسوب می‌شوند. الاحسان یادآور می‌شود، "قرآن ادعا می‌کند که ابراهیم، اسماعیل، اسحاق، یعقوب، موسی و عیسی همه مسلمان بودند؛ زیرا آن‌ها در برابر خواست خدا تسليم شدند" (الاحسان، ۱۹۹۲). با توجه به آیه ۴۷

می توان ادعا کرد که امت به پیامبر اشاره دارد فقط به این دلیل که آن پیامبران مسلمان‌اند (ساقدینا، ۲۰۰۱).

جستار تاریخی امت

از تأسیس اولین دولت مسلمان مدینه در قرن هفتم، امت به "مفهوم تحول آفرین" قبیله عرب تبدیل شد. به طور خلاصه، هنگام هجرت حضرت محمد (ص) به مدینه، اعراب به قبایل مختلفی تقسیم می‌شدند. اولین وفاداری آن‌ها به قبیله خودشان بود. الأحسان استدلال می‌کند که پس از بنیان‌گذاری "امت مسلمین" توسط حضرت محمد (ص)، "وفداری عالی قبیله‌ای آن‌ها به هویت جدید اسلامی منتقل شد" (الاحسان ۱۹۹۲، ص ۱۹).

از نظر سیاسی، حضرت محمد (ص) مفهوم امت را از طریق تشکیل اولین دولت اسلامی مدینه با استفاده از مستندات قانون اساسی مدینه که به منشور مدینه نیز معروف است تثبیت کرد. این منشور از طریق ماده ۱، امت را به عنوان یک جامعه سیاسی تأسیس می‌کند. از این‌رو، امت حضرت محمد (ص) منحصر به یک قبیله یا یک به فرد نبود، زیرا ماده ۳۰ منشور مدینه می‌گوید که "با یهودیان به عنوان عضوی از یک جامعه رفتار خواهد شد". صافی (۲۰۰۱) ادعا می‌کند که "قانون اساسی امت، حقوق و وظایف سیاسی اعضای جامعه سیاسی تازه تأسیس، اعم از مسلمانان و غیرمسلمانان را مشخص می‌کند". برخلاف صافی، الاحسان (۱۹۹۲) استدلال می‌کند که این منشور در چند مرحله تهیه شده و غیرمسلمانان هنگام نگارش آن، مورد توجه نبوده‌اند. او استدلال می‌کند، "نام قبایل یهودی" در قسمت اولیه سند ذکر نشده است و از آنجاکه باید از شهر مدینه محافظت می‌شد، پیشنهادی به یهودیان ارائه شد تا آن‌ها را شهروند سازد" (همان: ۲۱). الاحسان (۱۹۹۲) نتیجه گرفت که متن اول منشور مدینه که به امت اشاره دارد، در واقع یهودیان را مستثننا کرده است. هم‌زمان، مانداویل (۲۰۰۲) استدلال می‌کند که منشور مدینه، نوعی "پیمان دفاعی" بود. استدلال مانداویل نوعی دلیل را بر ادعای الاحسان مبنی بر اینکه یهودیان در اصل بخشی از پیمان مدینه نبودند و در ابتداء کنار گذاشته شده بودند، تأیید می‌کند. جالب است که فraigیری این مفهوم به مسلمانان در جهان معاصر که ۱.۵ میلیارد نفر مسلمان هستند، محدود و منحصر می‌شود (ارجمند، ۲۰۰۴) جمعیتی که حدود ۲۵ درصد از جمعیت جهان را تشکیل می‌دهند (حسن، ۲۰۰۶)، اکنون به ملیت‌های مختلف تقسیم شده است؛ از این تعداد حدود ۱.۱ میلیارد نفر در ۴۵ کشور اکثریت مسلمان زندگی می‌کنند و ۴۰۰ میلیون نفر باقیمانده در ۱۴۹ کشور به عنوان اقلیت زندگی می‌کنند (همان).

جهانی شدن و مفهوم امت در دنیای معاصر

مطالعه انجام شده توسط حسن (۲۰۰۶) برای کشف تأثیر جهانی سازی و نوسازی بر امت مطالعه قابل اعتمای است. جهانی سازی از جمله عوامل مؤثر در بحران هویت مبتنی بر امت است. جهانی سازی و گفتگو درباره امت موضوع یک مطالعه جالب در هفت کشور مسلمان یعنی: اندونزی، مالزی، پاکستان، مصر، ایران، ترکیه و قرقستان می باشد که برای بررسی آنچه "شعور امت" نامیده می شود در میان ۶۳۰۰ نفر از مسلمانان انجام شده است. مطالعه وی بین سال های ۱۹۹۷ و ۲۰۰۳ می شود در میان (یو ان. دی. بی، ۲۰۰۲) و سوالات اصلی او در این تحقیق شامل مؤلفه های ذیل بود: آگاهی از مفهوم امت؛ باور قطعی در مورد وجود خدا، اعتقاد راسخ به معجزات قرآنی؛ روزه ماه رمضان؛ اعتقاد به زندگی پس از مرگ و این عقیده که افرادی که وجود خدا را انکار می کنند خطناک هستند". حسن یافته های خود را از طریق جدول ۱ ارائه داده است:

جدول ۱: آگاهی امت (Ummuh consciousness) و مدرنیته (modernity) در کشورهای مسلمان

کشور	شعر	مشعر انسانی	مدرنیته / شاخص های توسعه انسانی
اندونزی	۹۲	۶۸۲	
مالزی	۹۰	۷۹۰	
پاکستان	۹۱	۴۹۹	
مصر	۹۴	۶۴۸	
ایران	۷۶	۷۱۹	
ترکیه	۷۱	۷۳۴	
قراقستان	۲۲	۷۶۳	

وی نتیجه می گیرد که به غیر از قرقستان، شش کشور مسلمان دیگر از احساس آگاهی مذهبی قوی برخوردار هستند که وی آن را "شعور امت" می نامد. علاوه بر این، به غیر از پاکستان، شش کشور دیگر؛ مدرن سازی قابل توجهی را تجربه می کنند. نکته جالبی که باید در اینجا ذکر شود این است که پاکستان سطح نسبتاً پائینی را در مدرنیزاسیون تجربه می کند اما سطح "هوشیاری امت" این کشور کاملاً بالاتر از دیگر کشورهای خاور میانه از جمله ایران و ترکیه است. همان طور که در نمودار مشاهده می شود به غیر از قرقستان که آگاهی امت (شعر امت) واجد شاخص ۲۲ است و اج دی ای یا شاخص توسعه انسانی کشور ۷۶۳ یعنی بعد از

مالزی بالاترین شاخص را داراست) آگاهی یا شعور امت با سؤالات مطرح شده در تحقیق حسن در ۶ کشور دیگر به ترتیب ۷۱-۷۶-۹۴-۹۱-۹۰-۹۲ است در این شاخص مصر واجد بالاترین درصد شعور امت است و ایران و سپس ترکیه با ۷۶ و ۷۱ پائین ترین شاخص آگاهی امت را دارد است. از حیث اچ دی ای یا شاخص توسعه انسانی به ترتیب مالزی با ۷۹۰-قزاقستان با شاخص ۷۶۳ ترکیه با ۷۳۴-ایران با شاخص ۷۱۹ اندونزی با ۶۸۲-مصر با شاخص ۶۴۸ و پاکستان با کمترین شاخص توسعه انسانی ۴۹۹ در پائین این جدول قرار دارد. ضربه اصلی جهانی شدن به مفهوم امت این است که جهان را به روی مسلمانان می گشاید تا عمل دینی، فرهنگ مسلمانان و سایر موضوعات مرتبط را با یکدیگر مقایسه کنند. از این طریق، بسیاری از مردم اسلام را به طرق مختلف تفسیر و عمل می کنند و اینجاست که دانشگاهیان (حسن ۲۰۰۶، کبریا ۲۰۰۸، من دوبل ۲۰۰۲، لینجاکامپو ۲۰۰۸) در اصطلاح "یک جامعه خیالی از امت اسلام با اشاره به امت در قرن بیست و یکم را مطرح کردند. دوامع به نظر می رسد که نتیجه هر چه باشد، پیچیده تر از آن است که به نظر می رسد. حسن (۲۰۰۶) استدلال می کند که از منظر روان شناختی، اصطلاح امت [چارچوبی] برای وجود در دو سطح را فراهم می کند. کوندانی (۲۰۰۸) توضیح می دهد، "هویت مسلمانان بر این اساس است که فرد به جای پذیرفتمنابع هویتی قبیله ای، قومی یا ملی به طور موروثی، برای پیوستن به جامعه مؤمنان انتخاب شود." بنابراین، این امر به خود شخص بستگی دارد که انتخاب کند که بالاترین وفاداری را به اسلام یا دولت ملی داشته باشد. در این رابطه الاحسان (۱۹۹۲) اظهار می دارد که "همه دولت های ملت مسلمان قربانی این بحران هویت می شوند".

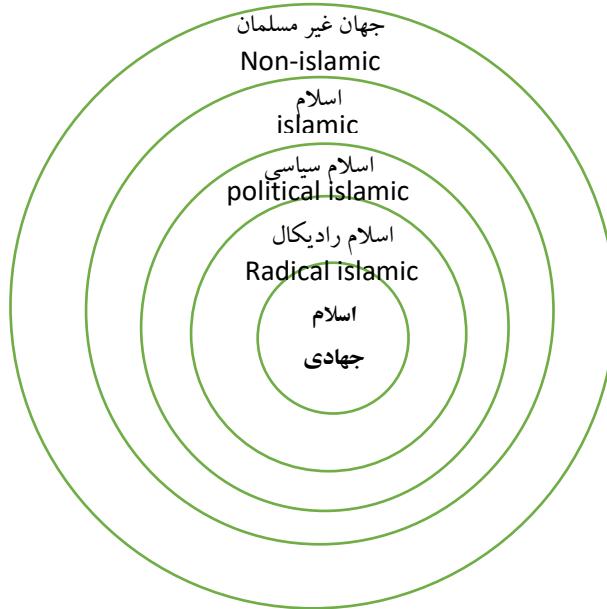
احمد و دونان (۱۹۹۴) هم ادعا می کنند که "با عبور مسلمانان از مرزهای بین المللی، آن ها همچنین ممکن است برای اولین بار در زندگی خود با تنوع گسترده فرهنگ و فرهنگ مسلمانان رود ررو شوند". آن ها ارزش های مذهبی خود را دوباره تأیید و ارزیابی می کنند. مطالعه ای که توسط کبریا روی مهاجران بنگلادشی بازگشته از عربستان انجام شده قابل توجه است. کبریا " (کبریا، ۲۰۰۸) در مطالعه خود، نشان داد که آن مسلمانان مهاجر نظرات موافق خود را ارزیابی پژوه اسلامی سازی ابراز داشتند و آن را ابزاری برای رشد سعادت و نظم اجتماعی در کشور خود و فهم مجدد مفهوم امت بیان می کنند و از ضعف همبستگی در میان مسلمانان مقیم کشورهای مختلف ابراز نامیدی می کنند. اگرچه بنگلادش سومین کشور بزرگ مسلمان در جهان از نظر جمعیت است، اما تاکنون بسیار سکولار است. چراکه ناسیونالیسم فلسفه اصلی این کشور بوده است.

رمضان (۲۰۰۸) استدلال می کند که این کشورهای ملی غربی هستند که باید تشخیص دهنده مسلمانان می توانند با حفظ هویت مسلمان خود شهروندان خوبی باشند. کل بحث مهاجرت در اینجا این است که امت با یک تنش روبرو است. مرکز اصلی این مخصوصه و تنش؛ تنش بین ملی گرایی و امت گرایی برای مسلمان است که با جهانی سازی از طریق مهاجرت ایجاد و تشدید شده است. با اشاره به نظریه های (باومن؛ ۲۰۰۰؛ کلارک، ۱۹۹۷؛ هال، هلد؛ مک گرو، ۱۹۹۲) جهانی سازی در نوع خود زمینه ساز "انزوای اجتماعی مسلمانان" تحت تأثیر فرهنگ ناهمگن خواهد شد. (ساندرز، ۲۰۰۱) این انزوا نه تنها از سوی مهاجرین بلکه از سوی فرزندان آنان بیشتر احساس خواهد شد. عامل اصلی ایجاد این احساس در مهاجرین احساس مشترک امت بوده است. در این باره به مثال پیش رو می توان توجه کرد. یکی از هوابیمربایان یازده سپتامبر ۲۰۰۱ قبل از مرگ، یادداشتی این چنین نوشته است: "جنگ پیامبر اسلام (ص) را در برابر کفار به یاد آورید" تنها استدلال پشت این یادداشت توسط این تروریست القاعده برای کشتن هزاران انسان بی گناه مقایسه عمل خود با تأسیس امت اسلامی توسط پیامبر اسلام بوده (چابمن، ۲۰۰۵: ۳) در صورتی که بنا به مستندات تاریخی هیچ مدرکی دال بر توجیه خونریزی و کشتار مردم بی گناه، حتی افراد غیرمسلمان وجود ندارد. در عوض تاریخ امت در اسلام نشانگ جوامع چند نژادی؛ چند فرهنگی کثرت گرا و حتی چند مذهبی بوده است (ابراهیم، ۱۹۹۱).

چاپمن مطرح می کند که ظهور تروریسم جهانی به نام استقرار امت می تواند به عنوان یک شکست جهانی سازی تعبیر شود. وی اظهار می دارد که گلایه های اسلام گرایان شامل شکست ایدئولوژی های وارد شده از غرب - به ویژه سرمایه داری، کمونیسم، سوسیالیسم و ناسیونالیسم است. این ها به عنوان ایدئولوژی های ورشکسته ای که از خارج به آن ها تحمیل شده، تلقی می شوند. در حالی که برخی از جنبه های مدرنیته با اشتیاق پذیرفته می شوند، برخی دیگر به شدت رد می شوند، یعنی درکی جدید از امت در جهانی سازی بهینه. از این نظر تأثیر جهانی شدن در درک موقت امت عمدتاً سه بعد دارد: (الف) آگاهی هایی که جهانی سازی غرب محور ارائه می کند به همراه ارائه همزمان شکل صحیح اجرای اسلامی آن در یک جامعه (ب) مهاجرت مسلمانان را برای انتخاب هویت استعلایی خود در گستره ای امت به عنوان متعالی ترین جامعه و مواجهه با واقعیت های جدی و سخت (ج) نادیده گرفتن و سوء تعبیر از مفهوم قرآنی امت (دیدگاه فرآگیر) توسط افراطیون به نام استقرار جامعه سیاسی حضرت محمد (ص).

از این منظر ظهور جهاد گرایی نتیجه اصلی روند بومی سازی جهانی شدن است. واقعیت آن است که جامعه مسلمانان در جهان معاصر به بسیاری از کشورها، فرهنگ و ایده ها تقسیم شده است. از سوی دیگر اسلام در بخش های مختلف آنگونه که مک کیب (۲۰۰۸) نشان می دهد به

روش‌های مختلف تفسیر می‌شود. وی استدلال می‌کند که امت به سه بخش تقسیم شده است: اسلام سیاسی، اسلام رادیکال و اسلام جهادی.

نمودار ۱: تقسیم‌بندی امت توسط مک گیب (۲۰۰۸)

همان‌طور که نمودار نشان می‌دهد اسلام جهادی در قیاس با اسلام سیاسی و اسلام رادیکال، در کوچک‌ترین دائره‌ی دنیای اسلام و در اقلیت قرار دارد.

جهانی شدن / امت جهانی اسلام

ازنظر مفهومی، "امت" جامعه مسلمانان را در کل جهان شامل می‌شود؛ بنابراین، اسلام‌گرایی همیشه سعی دارد خود را به عنوان "ایدئولوژی توده‌ای" "به جای" "یک طبقه" مطرح نماید. برای یک ایدئولوژی توده‌ای، اتحاد "امت" را مدنظر دارد و افراد مختلف فارغ از طبقه، ملت، زبان و اختلافات جنسیتی می‌توانند بخشی از آن باشند. مفهوم جهانی امت به عنوان ابزاری در بسیج سیاسی، در ایدئولوژی سیاسی اسلام‌گرایانه کاملاً مهم است. ازنظر لاکلو (۱۹۹۶)، می‌توان ادعا کرد که در سیاست اسلام‌گرایانه، امت به عنوان "دال خالی" "عمل می‌کند که در اطراف آن خصوصیات مختلفی سازمان یافته است تا ادعای یک هویت جهانی

مشترک را داشته باشد. ایده امت زمینه‌ای را فراهم می‌کند تا اسلام‌گرایان با استفاده از یک پروژه سیاسی واحد، کل جامعه مسلمانان را به چالش بکشند. گیدنر معتقد است جهانی شدن با شدت بخشیدن به روابط اجتماعی در سراسر جهان؛ حوادث محلی را با دورترین نقاط جهان هم پیوند می‌زند (گیدنر، ۱۹۹۰). همزمان، جهانی شدن نشانگر شدت و ضعف میزان تعاملات بین‌المللی است (کلارک، ۱۹۹۷). مطابق نظریه کلارک می‌توان استدلال نمود که این روند تشدید تنش یا تجزیه را در خود به دنبال خواهد داشت. با امن (۲۰۰۰) در این‌باره توضیح می‌دهد: "جهانی‌سازی به سمت تجزیه، حکمرانی، انزوا و همچنین جدا/ای طلبی قومی یا ملی گرایانه و ادغام منطقه‌ای حرکت می‌کند." بنابراین، به لحاظ نظری، ماهیت جهانی شدن اقتضا دارد که موازی با گرایش همگن خود، اختلاف و آشفتگی ایجاد نماید. به گفته هال، هلد و مک گرو (۱۹۹۲: ۲۱۷)، ماهیت این گرایش هیچ حکم سیاسی ثابتی ندارد، می‌تواند از طرفی مترقی و از دیگر سو قهقهایی و بنیادگرا باشد.

آنچه در قرن بیست و یک درک شده، نشان می‌دهد که جهانی‌سازی در درجه اول نشاءت گرفته از سلطه اقتصادی و سیاسی ایالات متحده امریکا و متکی بر گسترش ارزش‌های مدرنیته و مصرف‌گرایی بر دورترین فرهنگ‌های محلی است (واندرلیچ و واربر، ۲۰۰۷: ۹۲). هال و گیبن (۱۹۹۲) چهار حوزه اصلی را لیست می‌کنند که طبقه‌بندی غرب در آن‌ها چرخش و مختصات خاصی دارد. اول اینکه، غرب به عنوان یک دسته فعالیت‌هاست که به ما امکان می‌دهد جهان را از نظر غرب و غیر غرب ترسیم کنیم (همان: ۳۷۷). ثانیاً، معیاری است که می‌توانیم به وسیله آن در مورد بقیه جهان قضاوت کنیم (هم از نظر مکانی و هم از نظر زمانی). ثالثاً اصطلاح غرب، مرزی ایجاد می‌کند که در اطراف آن تعدادی از کیفیت‌های مثبت و منفی مرتب، تجمیع و انباشت شده‌اند (همان)؛ و سرانجام این که غرب به دنبال استانداردسازی است که با عنوانی چون توسعه یافتنی، صنعتی شدن، شهرنشینی سرمایه‌داری، سکولاریسم و مدرنیته اطلاق می‌شود (همان). تحلیل هال از مفهوم "غرب" به‌وضوح نشان می‌دهد که غرب مفهومی است که برای نشان دادن یک فلسفه متمایز که با "دیگری" سروکار دارد، استفاده می‌شود در واقع، غرب یک روش خاص تفکر، رفتار و عمل است. به ویژه، در چهارمین نکته خود، هال نشان می‌دهد که مفهوم غرب در مورد دستیابی به استاندارد است. یعنی همان تمايز بین مدرن و غیر مدرن. این روش استاندارد توسط سازمان‌های مسلمان راست افراطی رد می‌شود. جهانی شدن از طریق محرك‌های خود، مانند اینترنت، مسلمانان را برای تقویت دو سطح ملی و مذهبی بسیج می‌کند. علاوه بر این مهاجرت یعنی همان عامل مهم جهانی شدن، مسلمانان را وادار می‌کند با

پرسش شدیدی در مورد هویت خود روبرو شوند. با این حال، همان طور که حضرت محمد (ص) به عشاير عرب اجازه داد تا هویت قبیله ای خود را پس از هویت مسلمان خود حفظ کنند، این که یک مسلمان می‌تواند هر دو هویت ملی و مذهبی را حفظ کند قابل قبول است. به نظر می‌رسد اسلام‌گرایان رادیکال با این استدلال در حفظ هر دو هویت مخالف هستند.

اولیویه روی در کتاب تأثیرگذار «اسلام جهانی شده» از برجسته‌ترین محققان و مفسران اسلام سیاسی، استدلال می‌کند که احیای اسلامی، یا "اسلام سازی مجدد"، ناشی از تلاش‌های مسلمانان غرب‌زده برای اثبات هویت خود در یک زمینه غیرمسلمان است. یک سوم مسلمانان جهان اکنون به عنوان اعضای یک اقلیت زندگی می‌کنند. هسته اصلی این تحول، استقرار داوطلبانه مسلمانان در جوامع غربی و فراگیر شدن و تأثیرگذاری الگوهای فرهنگی غربی و هنجارهای اجتماعی است. احیای اسلامی در میان جمعیت‌های مسلمان اغلب به اشتباہ به عنوان واکنش علیه غرب‌زدگی تلقی می‌شود تا به عنوان یکی از احکام آن؛ بنابراین بنیادگرایی اسلامی معاصر یک واکنش ساده در برابر غرب‌زدگی نیست بلکه یک محصول و عامل نیروهای پیچیده جهانی‌سازی است (روی، ۲۰۰۸). نقشی که اسلام‌گرایی یا اسلام سیاسی در جهان معاصر ایفا کرده است، کلید درک تنش‌های ژئوپلیتیکی فعلی چه در جهان اسلام و چه بین غرب و جهان اسلام است. طبق تجزیه و تحلیل روی، پروژه‌های اسلامی معاصر به طور فزاینده‌ای از یک قلمرو خاص جدا می‌شوند، بخشی از آن به دلیل عدم موفقیت در تلاش برای ایجاد یک دولت اسلامی است. این بدان معناست که روندها احتمالاً بیشتر و بیشتر به سمت اسلامی سازی افراد در چارچوب یک امت جهانی و خارج از قلمرو حرکت می‌کنند. به گفته روی، این موضوع در مورد جنبش‌های تندستی و هم در اشکال رادیکال و سیاسی اسلام صدق می‌کند (روی، ۲۰۰۸). از نگاه اولیویه روی، اینترنت ابزاری مناسب برای ایجاد یک جامعه انتزاعی و مجازی از معتقدانی است که از هر کشور و فرهنگ خاصی جدا شده‌اند. این سایت‌ها یا به زبان انگلیسی یا عربی بوده و پیوندهایی با مجموعه متفکران معاصر (که اتفاقاً بیشتر آن‌ها سلفی هستند) برقرار نموده و هر کسی در نقل قول یا دنبال کردن هر کسی آزاد است.

اسلام‌گرها و جامعه ایدال امت

اسلام‌گرها عمدتاً دو "مرجع ایدال" را پیشنهاد می‌دهند. اولین مورد مدل مدینه به مثابه جامعه مدنی است که توسط حضرت رسول شکل گرفت. دومین مدل؛ مدل دوران کلاسیک خلافت است. خلافت یکی از طولانی‌ترین نهادها در دوره‌های تاریخ سیاسی است و عمر آن از سال ۶۳۲ میلادی، درست بعد از رحلت نبی اکرم تا زمان لغو آن (توسط مصطفی کمال) در سال ۱۹۲۴ ادامه

داشته است. بدیل دوم، مربوط به مسلمانان غیر سنی، بهویژه جوامع شیعه است. مطابق با موقعیت کلی شیعه، امامت و نه خلافت، به عنوان نهاد قانونی بعد از پیامبر اسلام است. گرچه ترمیم خلافت امروز یک ادعای کلی همه اسلام‌گرایان فارغ از تعلقات فرقه‌ای آن‌ها است، از نظر اسلام‌گرایان، احیای خلافت اولین قدم برای رسیدن به اسلامی‌سازی جهانی در قالب "امت" است.

دامنه هدف امت جهانی اسلام

دیدگاه اسلام‌گرایان آن است که اسلام دینی جهانی است. مذهبی که هدف آن حاکمیت بر کل جهان است. پس اسلام‌گرایی ملی و جهانی معیار دوم برای تمایز یک گروه یا سازمان اسلامگرایان از دامنه هدف آن است. این معیار ما را به سمت شناسایی دوطبقه سوق می‌دهد: "اسلام‌گرایان ملی" و "اسلام‌گرایان جهانی". دو گروه که ایدئولوژی مشترک دارند؛ اما دامنه هدف آن‌ها یکسان نیست (مظفری، ۲۰۱۷).

مفهوم امت در اندیشه سلفی جهادی

از زمان اعلام خلافت در اواسط سال ۱۴۱۴، "دولت اسلامی" (داعش) رسانه‌ها و همچنین کارشناسان و دانشمندان زیادی را به خود مشغول کرده است. بدین ترتیب، این سازمان اغلب به عنوان جانشین القاعده به عنوان مهم‌ترین و خطرناک‌ترین گروه تروریستی جهادی سلفی توصیف می‌شود. علیرغم این‌که از این دو گروه معمولاً به عنوان جهادی سلفی یاد می‌شود و برای برتری در فضای جهادی می‌جنگند، آن‌ها از نظر ایدئولوژی و عقیده و همچنین شیوه مبارزه با جهاد (منهج) متفاوت هستند. هدف این بخش از پژوهش بر جسته کردن ایدئولوژی‌های متفاوت این دو سازمان در مورد تکفیر مسلمانان (سنی) از طریق تجزیه و تحلیل منابع جهادی است. دولت اسلامی از مفهوم تکفیر "برای مشروعیت بخشیدن به خشونت علیه چهار دسته سنی استفاده می‌کند: (۱) حکام مسلمان که طبق شرع حکومت نمی‌کنند. (۲) احزاب اسلامگرایان که در انتخابات دموکراتیک شرکت می‌کنند. (۳) شورشیان مسلمان که اقتدار یک حاکم را زیر سؤال می‌برند. (۴) جهادی‌های دیگری که به دفاع از اهل تسنن می‌آیند که توسط داعش مرتد اعلام می‌شوند. در حالی که القاعده در تکفیر دو دسته اول موافقت می‌کند، داعش را به دلیل کنار گذاشتن دسته سوم و چهارم از جامعه اسلامی (امت) به شدت موردانتقاد قرار داده و داعش را به گرایش به افراط‌گرایی " و تحریک تجزیه جامعه (فتنه) متهم می‌کند. در ادامه با تجزیه و تحلیل استفاده گسترده داعش از تکفیر مخالفان سنی و انتقادات القاعده از آن، به این نتیجه متفاوت از امت اسلام می‌رسیم.

مقایسه گفتمان امت نزد القاعده و داعش

تکفیر: در حالی که داعش از تکفیر در برابر طیف وسیعی از مخالفان استفاده می‌کند و افراد را از اسلام خارج می‌کند، حتی برای گناهان جزئی، القاعده اکثر مسلمانان را تکفیر نمی‌کند. با نگاهی به رهنمودهای ظواهری برای جهاد، اهمیت آسیب نرساندن به امت اسلامی برای القاعده روشن می‌شود. ایمن الطواہری (۱۳۰) بهوضوح بیان می‌کند که باید از تجاوز به مسلمانان جلوگیری شود، علاوه بر این، باید از هر حمله‌ای اجتناب شود و حداقل آسیب برای مسلمانان وجود داشته باشد. علاوه بر این، اعضای دیگر رهبری القاعده اظهار می‌دارند که ریختن خون مسلمانان کاملاً ممنوع است. درواقع آنان معتقدند عملکردهای خشن تنها در صورتی مشروع خواهد بود که بتوان مطمئن بود که هیچ مسلمانی آسیب نخواهد دید.

در مقابل، داعش از ظواهری به دلیل رهنمودهای خود انتقاد می‌کند و القاعده را متهم می‌کند که روش و منهج مناسب را در انتقاد از داعش به عنوان یک جنبش تکفیری دنبال نمی‌کند. به عنوان مثال سخنگوی داعش (عدنانی) بین مجاهدین؛ اعضای جنبش جاوا و... که از سوی القاعده داخل در امت دانسته شده‌اند ایراد می‌گیرد. عدنانی (۱۴۰) بر عکس داعش، اهل سنت را که خود مرتكب باطل نمی‌شوند اما به محکوم کردن دیگران که در کشورشان گناهکار هستند مباررت نمی‌کنند، جزو امت نمی‌داند.

در حالی که القاعده می‌خواهد از سنی‌ها تحت هر شرایطی محافظت کند، سنی‌هایی که مخالف داعش هستند با استفاده از تکفیر به طور منظم آن‌ها را مورد هدف قرار می‌دهد. لیکن برای القاعده، استفاده از خشونت ابزاری برای رسیدن به اهداف خود که می‌توان از آن به طرز عاقلانه‌ای در برابر دشمنان استفاده کرد علیه بسیاری از افراد به کاررفته است. با این اوصاف داعش در حال جنگ با چند جبهه است، القاعده می‌خواهد ابتدا بر روی تضعیف ایالات متحده متمرکر شود و بنابراین در صورت جلوگیری از هدف قرار دادن مرتدان ابتدا با مجاهدین نمی‌جنگد. علاوه بر این از استفاده بیش از حد داعش از تکفیر انتقاد می‌کند. به باور القاعده تکفیر و ریختن خون مسلمانان و سنی‌های مخالف ایده دولت اسلامی غیرشرعی است. از نظر این سازمان افراط در تکفیر (غلو) به زمینه‌سازی جدایی و تفرقه مسلمانان (فتنه) می‌انجامد.

از نظر القاعده "امت" شامل طیف وسیعی از مردم می‌شود، در حالی که از نظر داعش امت تنها به سنی‌هایی اطلاق می‌شود که کاملاً تسلیم ایدئولوژی داعش هستند. گروه‌هایی که مورد تکفیر داعش قرار دارند به شرح مقابل است:

تکفیر علیه حکام (سنی) مسلمان: اولین گروه افرادی که توسط داعش بی‌ایمان اعلام می‌شوند حکام سنی مسلمان هستند که طبق شرع حکومت نمی‌کنند (هارتونگ، ۱۳۰: ۲۰).

قبل از داعش ابن تیمیه فقیه سنی؛ عصیان یا جهاد علیه حاکم را در صورت نقض قانون شریعت را وظیفه و جزو تعهدات مسلمانان دانسته؛ جایز شمرده است. ابن تیمیه در توجیه شورش و عصیان علیه حکام مغول این حکم را می‌دهد: از آنجایی که قانون مغولان ناقض شریعت است بنابراین می‌شود آنان را تکفیر کرد (باهر، ۲۰۰۹: ۲۲). این همان رویکردی است که القاعده و سایر گروههای جهادی محلی از آن استفاده کرده و حاکمان مصر، عربستان سعودی و دیگر کشورهای مسلمان را تکفیر می‌کنند.

تکفیر علیه دموکرات‌ها و احزاب اسلامی: دومین گروه سنی که داعش برای مشروعیت بخشی به خشونت علیه آن‌ها از طریق تکفیر استفاده می‌کند احزاب دموکرات، اسلامی و حتی اسلامیست‌ها هستند. از نظر داعش رژیم علوی سوریه و نخبگان آن، قابل تکفیر نیستند زیرا جزئی از امت اسلام نبوده‌اند. از این نظر تکفیر توسط داعش بیشتر برای رژیم‌های سنی یا احزابی که در انتخابات عراق شرکت می‌کنند، استفاده می‌شود. در کتاب "دموکراسی یک مذهب است" که به‌طور گسترده در مخالف جهادی توزیع می‌شود، محمد مقدسی؛ معلم سابق الزرقاوی، دموکراسی را مذهبی می‌داند که از سوی پیروانش پرستش می‌شود. به گفته ابو مقدسی این مسئله با یگانگی (توحید) در اسلام معایرت دارد (المقدسی، ۱۹۹۷). از نظر او قوانین مصنوع بشر در کنار قانون خدا (توحید) در زمرة شرک است؛ بنابراین دموکراسی می‌تواند به عنوان شکل جدیدی از کفر ظاهر شود. نکته قابل توجه این که داعش از این توضیحات علیه دولت منتخب و دموکراتیک عراق به عنوان دولتی ناباور استفاده می‌نماید. ابو مقدسی معتقد است این نمایندگان و قانون‌گذاران بت‌هایی هستند که در زیر گنبدی که تسلیم یک قانون یا قانون اساسی ناعادلانه و ناصحیح که با شرع اسلام مغایرت دارد برپاشده‌اند. ابوحزمہ المهاجر سخنگوی سابق عمر البغدادی که در سال ۲۰۱۰ توسط یک حمله هوایی ایالات متحده کشته شد، با تأکید بر نقش وزارت دادگستری در ترویج قانون سکولار که به گفته وی ساخته انسان است این وزارت را به صورت خاص مسئول دانسته است. چراکه مردم به جای قانون شرع توسط قانون ساخته انسان اداره می‌شوند. او در این زمینه از دادگاه‌هایی که این قوانین را اجرا می‌کنند بهشدت انتقاد می‌کند (المهاجر، ۲۰۰۹). از این منظر قانونی که توسط مردم و در دموکراسی‌ها وضع می‌گرددند در زمرة شرک قرار می‌گیرند. از نگاه داعش هیچ بهانه‌ای برای شرک وجود ندارد. لذا، به تعبیر داعش انتخابات دموکراتیک هیچ بهانه‌ای برای پرستش بت‌ها نیست (بیداها، ۲۰۱۵). از منظر آنان صرف موافقت یک طرف با وضع قانون در پارلمان نشانه بی‌ایمانی تلقی می‌شود؛ بنابراین، احزاب اسلامی و حتی اسلامیست‌ها و اعضای آنان نیز بی‌ایمان اعلام می‌شوند. داعش نه تنها اخوان را به دلیل مشارکت در انتخابات به شرک

متهم می‌کند بلکه همچنین آن را به دلیل همکاری با غرب در مبارزه با مجاهدین سرزنش می‌نماید (بغدادی، ۱۶؛ المهاجر، ۲۰۰۷). سال‌ها بعد سازمان در این زمینه بهوضوح افراطی‌تر شد تا جایی که سخنگویان داعش کارکنان وزارت‌خانه‌ها را تکفیر کردند. (عدنانی، ۲۰۱۴). داعش اعلام کرد که پیامبر اسلام با چهار شمشیر مبعوث شده است: (۱) علیه مشرکین (۲) علیه اهل کتاب (یهودیان و مسیحیان) (۳) علیه منافقین (۴) علیه مسلمانانی که بر حاکم خود خروج و عصیان نمایند.

ناگفته پیداست که دو محور آخر تا حد زیادی بهانه برای خشونت توسط داعش علیه مسلمان سنی در جهان اسلام بهویژه در دو کشور عراق و سوریه به دست داده است. در تحقیقی که بی‌بی‌سی در سال ۲۰۱۵ از خشونت علیه مسلمانان توسط داعش در شهر موصل عراق (بعد از آزادسازی) ارائه کرده است، نشان می‌دهد که داعش ۸ برابر بیشتر از غیرمسلمان هم کیشان مسلمان خود را به قتل رسانده و ترور نموده است (بی‌بی‌سی، ۲۰۱۵).

تکفیر برای مسلمانانی که علیه حاکم خود (شورش) قیام می‌کنند: در نگاه داعش

خلیفه در دولت اسلامی به خاطر آنچه خداوند آن را با پیروزی برای تحکیم و استقرار دین برکت داده است، به عنوان یک امام بی‌چون و چرا در نظر گرفته می‌شود. به این ترتیب هر کسی که علیه اقتدار آنان در داخل قلمرو خود قیام کند، شورشی محسوب شده و جنگیدن با او واجب و مجاز است (مرکز رسانه‌ای االحیات، ۲۰۱۴:۳۱). جای تعجب نیست که تکفیر نه تنها در برابر جمعیت‌های محلی و مسلمانان مطرح می‌شود بلکه اعضای سایر سازمان‌های جهادی مانند القاعده یا گروه‌های جهادی رقیب در سوریه را شامل می‌شده و سپس بن‌لادن - بنیان‌گذار القاعده - و سازمان را به گمراهی از راه درست متهم نموده و باعث تقسیم (فتنه) بین مجاهدین می‌شود. سخنگوی داعش خطاب به ظواهری - رهبر القاعده - او را متهم می‌کند که به دلیل این که تسلیم نمی‌شود، فتنه ایجاد کرده است. عدنانی خطاب به ظواهری می‌گوید: "... فتنه‌ای که شما علت آن هستید. به شما علت آن هستید. به شما هستید علت آن؛ زیرا شما از خود و قاعده خود یک بازی مسخره ساخته‌اید بازی در دست یک پسر جوان، شرور خیانت کار بی‌وفا به تعهد و وفاداری ... و او را ترک کردید تا مانند کودکی که با شما بازی می‌کند با شما بازی کند؛ با یک توب اعتبار شما از بین رفته و تاریخ و شکوه خود را از دست داده‌اید، بنابراین مواظب پایان بد باشید" (عدنانی، ۲۰۱۴). داعش نه تنها به طور لفظی مستقیماً به رهبران القاعده حمله می‌کند، علاوه بر این باعث می‌شود که دانشمندان جهادی که از ظواهری جانب‌داری می‌کنند، مانند ابو محمد المقدسی (ابو قتادا الفلیسطینی) مورد تکفیر قرار گیرند.

انتقادات داعش از القاعده

انتقادات داعش از القاعده بر دو مورد مตکی است؛ القاعده در مبارزه اولویت خود را با دشمن دور یعنی ایالات متحده متمرکز نموده است. هدف القاعده این است که پس از مبارزه و شکست ایالات متحده؛ در گام دوم دولت و حکام منطقه را تضعیف نماید. داعش به جنگیدن هم زمان در چند جبهه معتقد است. این هدف ایدئولوژیکی داعش نبوده و نوعی روش (منهج) آن‌ها محسوب می‌شود. علاوه بر این، القاعده نیز داعش را متمایل به گرایش افراط‌گرایی و درنتیجه داشتن عقاید دروغین می‌کند. دلیل دوم اعلام رژیم‌های عربی به عنوان دولت‌های بی‌ایمان و حمایت آن‌ها از تسليم شدن به امریکا، مثالی است که اغلب توسط بن‌laden استفاده شده و امروز نیز توسط ظواهری تکرار می‌شود. این است که کشورهای عربی به ایالات متحده اجازه می‌دهند پایگاه‌های نظامی خود را در سرزمین خود افتتاح کند تا ایالات متحده برای حمله به کشورهای مسلمان همچون افغانستان یا عراق استفاده نماید.

القاعده علاوه بر انتقاد از روش‌های داعش، آن را به درک اشتباه از اسلام متهم می‌کند. ظواهری رهبر القاعده می‌گوید: "... تکفیر آن‌ها (داعش) سیاسی و فرصت‌طلبانه و برای منافع است و کسانی که با آن‌ها موافق و یا در واپستگی به آن‌ها هستند سود می‌یابند. آن‌ها او راستایش می‌کنند و آن‌ها به طور مکرر از او می‌خواهند تا آن‌ها را ستایش کنند و کسانی که با آن‌ها مخالف هستند، به آن‌ها تهمت بزنید و آن‌ها را تکفیر کنید".

القاعده در مورد استفاده بیش از حد داعش از تکفیر، اغلب آن‌ها را با خوارج اولیه مقایسه می‌کند. از نظر القاعده، علت فتنه نه تنها اعلام خلافت توسط داعش، بلکه این است که آن‌ها طیف وسیعی از افراد و خود رهبران القاعده را تکفیر می‌کنند (الظواهری، ۲۰۱۶)؛ بنابراین نتیجه این هرج و مرج و از بین رفتن جنبش توسط کسانی است که ادعا می‌کنند به آن تعلق دارند، در حالی که دشمنان اسلام این فاجعه را تماشا می‌کنند و خوشحال می‌شوند.

نتیجه گیری

پژوهش حاضر با طرح این سؤال که مفهوم امت نزد نوسلفیه تکفیری؛ خاصه در نزد القاعده و داعش چه تحولی را پشت سر نهاده و این تحول چه تأثیری در خاورمیانه عربی با تکیه بر دو کشور عراق و سوریه بر جای نهاده است؟ ابتدا تلاش نمود اتیمولوژی مفهوم امت را مورد ارزیابی قرار دهد. در این بخش نگاه دوگانه نسبت به مفهوم امت در نزد مفسرین کلاسیک و متفکرین جدید (ریشه عربی واژه امت و ریشه عربی آن) مورد بحث قرار گرفت. از حیث تاریخی نیز تلاش شد تا این مفهوم از حیث تاریخی از شکل‌گیری امت مدینه اسلام به رهبری پیامبر اسلام (ص)

پیمان مدینه و نظرگاه‌های متفاوت خصوص شمول قبائل حاضر در منشور مدینه خاصه یهودیان مورد بررسی قرار گیرد. سپس، تلاش شد تا مفهوم امت در پنهان ظهور ملی‌گرایی به عنوان رقیب امت جهانی اسلام و آثار آن مورد توجه قرار گرفته و به صورت خاص در جهان معاصر تحت تأسی جهانی‌شدن و فرصت‌هایی که حرکت آزاد اطلاعات، فرهنگ و اقتصاد از آن به صورت بعضًا متعارض در تحقق امت جهانی اسلام ایجاد نموده ارزیابی شد. حاصل این امر دامنه شقوق امت به اسلام سیاسی؛ اسلام رادیکال و اسلام جهادی با استفاده از نظریه روی و مک کیب بوده است و البته نشان دادیم که ظهور دولت‌های وستفالیایی و سپس جهانی‌شدن چگونه زمینه‌ساز انشقاق و قرائت‌های متعارض در مفهوم امت و همچنین رویکردهای مختلف از رویکرد تدریجی گرای اخوان‌المسلمین به رویکرد انقلابی القاعده با عنوان ضربه زدن به دشمن دور و درنهایت برداشت تکفیری‌های داعش باتنگ کردن دایره امت اسلام با کاربرد چهار شمشیر علیه مشرکین؛ اهل کتاب (یهود و مسیحیت)، کسانی که علیه حکام خود می‌شورند و منافقین گردیده است.

علاوه براین تلاش کردیم تا با مقایسه مفهوم امت در نزد سلفیه جهادی همچون القاعده و تکفیری‌هایی همچون داعش، نشان دادیم که داعش با محدود کردن مفهوم امت از طریق تکفیر چهار گروه: حکام مسلمان که شریعت را اجرا نمی‌کنند؛ احزاب و پارلمان‌های دموکراتیک و حتی اسلام‌گران؛ مسلمانانی که علیه حکام خود عصیان و شورش می‌کنند؛ و درنهایت جهادی‌ها و سلفی‌هایی که از در اطاعت به داعش درنمی‌آینند همچون القاعده و گروه‌های جهادی اسلامی در جهان اسلام که منش و منهج داعش را برنمی‌تابند؛ چگونه قرائتی کاملاً محدود؛ منحصر و حداقلی از امت ارائه نموده‌اند؛ به نحوی که در این قرائت بخش عمدۀ جهان اسلام اعم از جهان اسلام، اسلام سیاسی؛ اسلام رادیکال از شمول آن خارج شدند. درواقع مشخص گردید که مفهوم امت به جماعتی کوچک و محدود در باورهای داعش زمین‌گیر شده است. گرچه القاعده با تکفیر دو شق اول شمول تکفیر حکام مسلمان و احزاب و پارلمان‌های دموکراتیک موافق است، لیکن شق سوم و چهارم تکفیر را غلو و مبالغه می‌داند و ادعا می‌کند که اقدام داعش در تکفیر دو دسته ۳ و ۴ رویکردی تند روانه و سبب فتنه و عامل جدایی در امت اسلام است.

از سوی دیگر با توجه به منابع استنادی نشان دادیم که درک متفاوت القاعده و داعش از مفهوم امت و منهج مبارزه برای تحقق امت اسلامی؛ از یکسو القاعده را به مبارزه با دشمن دور دست یعنی ایالات متحده متمرکز و سپس تضعیف حکام کشورهای مسلمان و تحقق امت جهانی اسلام معطوف نموده و از این نظر ریختن خون مسلمانان سنی را جایز نمی‌داند. لیکن کاربرد موسع تکفیر از سوی داعش دامنه خشونت و خونریزی، بیشتر متوجه مسلمانان سنی

منطقه به ویژه دو کشور مسلمان عراق و ترکیه بوده است. از این نظر می‌توان نتیجه گرفت که تحول در مفهوم امت اسلام رابطه معناداری با کاربرد مفهوم تکفیر (به صورت مضيق و یا موسع) دارد. کاربرد مضيق در نزد اسلام‌گرایان سیاسی و تدریج گرا همچون اخوان المسلمين؛ کاربرد بعضاً موسع در نزد اسلام رادیکال همچون القاعده و کاربرد بسیار موسع در نزد تکفیری‌های داعش معنادار می‌باشد.

نتایج حاصل از این پژوهش نشان می‌دهد که علی‌رغم این که اسلام جهادی از حیث تعداد در قیاس با اسلام سیاسی در اقلیت است، لیکن کاربرد خشونت‌آمیز و موسع تکفیر از سوی داعش چگونه اکثریت مسلمانان جهان را از دایره امت اسلام خارج نموده و چگونه با این مرزبندی تکفیری و کاربرد استعاره چهار شمشیر علیه چهار گروه و تکفیر علیه چهار گروه از مسلمانان اهل سنت موجب شقاق و فتنه در دنیای اسلام و ترویج خشونت در خاورمیانه و جهان پیرامون آن؛ مانعی بزرگ در تحقق امت جهانی اسلام ایجاد نموده است. موضوعی که می‌تواند نقطه عزیمت پژوهش‌های بعدی در فهم مشکلات خاورمیانه از منظر مسائل بنیادین نظری (قابل ملت و امت/قابل جهانی‌سازی و امت گرایی/ و تبعات تکفیر در جهان اسلام) باشد.

منابع و مأخذ

- امیرخانی، علی. (۱۳۸۹). ابوالاعلی مودودی و جریان نوسلفی‌گری، مجله معرفت کلامی، ۱(۳)، ۱۴۳-۱۷۴.
- فراتی، عبدالوهاب. (۱۳۹۶). ایدئولوژی تکفیر؛ سرشت و راهبرد مواجهه با آن، علوم سیاسی: دانشگاه باقرالعلوم (ع)، ۷۷، ۱۲۷-۹۹.
- کاکس، رابت. (۱۳۷۱). «جندوگرایی و نظم جهانی»، ترجمه: سیروس سعیدی، مجله اطلاعات سیاسی-اقتصادی، ۳(۴ و ۷)، ۱۵-۲۴.
- لیالی، محمدعلی. (۱۳۹۶). درباره جریان‌های سلفی، تکفیری و جهادی بیشتر بدانیم، مکاتبه و اندیشه، ۵۱، ۱۲۹-۱۱۴.
- واعظی، محمود. (۱۳۹۱). پیشینه و جایگاه جریان‌های سلفی، پایگاه پژوهشی تخصصی وهابیت‌شناسی، به آدرس اینترنتی: <http://www.vahhabiyat.com>

- Ahmed, A. S. & Donnan, H. (Eds). (2003). Islam, globalization and postmodernity. Routledge.
- Al-Ahsan, A. (1992). Ummah Or Nation?: Identity Crisis in Contemporary Muslim Society (p. 31). Leicester: Islamic Foundation.
- Hasan, M. (2011). Manifestations of globalization at regional and local levels. Journal of Globalization Studies, 2 (2), 140-159.

- Akram, E. (2007). Muslim Ummah and its link with transnational Muslim politics. *Islamic studies*, 381-415.
- Roy, O. (2017). Globalized Islam: the search for a new Ummah. *Islamology*, 7(1), 11-40.
- Bonino, S. (2018). Violent and non-violent political Islam in a global context. *Political Studies Review*, 16(1), 46-59.
- Mozaffari, M. (2007). What is Islamism? History and definition of a concept. *Totalitarian movements and political religions*, 8(1), 17-33.
- Zawahiri (2013) Pacifism is the religion of whom?. Retrieved from <https://archive.org/details/PacifismIsTheReligionOfWhom> [16 December 2017].
- Adnani, A. M. (2014). Apologies Amir of al-Qaidah. Retrieved from <http://justpaste.it/jppdf/adn4> [10 November 2017]
- Al-Hayat Media Center (2014). Dabiq Issue 1. The Return of the Khilafah. Retrieved from : <https://clarionproject.org/docs/isis-isil-islamic-state-magazine-Issue-1-the-return-ofkhilafah.pdf> [4 November 2017].
- Baehr, D. (2009). Kontinuität und Wandel in der Ideologie des Jihadi-Salafismus: eine ideentheoretische Analyse der Schriften von Abu Mus' ab al-Suri, Abu Mohammad al-Maqdisi und Abu Bakr Naji. Bouvier.
- Baghdadi, A. O. (2007). I am on clear proof of my Lord. Retrieved from https://archive.org/details/say_i_am_aware_of_my_lord [10 November 2017].
- Baghdadi, A. O. (2008). The Solid Cemented Structure. Retrieved from <https://archive.org/details/TheSolidCementedStructure> [8 November 2017]
- Baghdadi, A. O. (2010). The Political and Religious Crime of Elections and Our Obligation.Towards It. Retrieved from
- Filistini, A. Q. (2014a). The Cloak of the Khilafa. Retrieved from <https://almuwahideenmedia.files.wordpress.com/2014/11/thecloakofthekhalifa.pdf> [10 November 2017]
- Filistini, A.Q. (2014b). Message to the People of Jihad and those who Love Jihad. Retrieved, from <https://alminara.wordpress.com/2015/04/16/shaykh-abu-qatada-al-filistini-message-tothe-people-of-jihad-and-those-who-love-jihad/> [8 November 2017]
- Hartung, J. P. (2014). A System of Life: Mawdūdī and the Ideologisation of Islam. Hurst & Company Limited.
- Kraemer, J. L. (1980). Apostates, Rebels, and Brigands. *Israel Oriental Studies*, 10, p. 34-73
- Hartmann, C. (2017). Who does (not) belong to the jihadis' umma? A comparison of IS's and al Qaida's use of takfir to exclude people from the Muslim community. *Journal for Deradicalization*, (13), 213-242.
- Maqdisi, A. M. (1997). This is our 'Aqidāh. Retrieved from: <https://ia802605.us.archive.org/26/items/ThisIsOurAqidah>. September 2014]
- AbiMuhammadAlmaqdisi/our_aqeedah. September 2014]
- Maqdisi, A. M. (2014). On the Caliphate. Retrieved from <https://justpaste.it/g7x6> [16 April 2016]
- Maqdisi, A. M. (2014b). This is some of what I Have and Not All of It. Retrieved from:<https://justpaste.it/Maqdisi-Khilafa-ISIS> [8 November 2017]
- Muhajir, A.H. (2007). Say, Die in Your Rage. Retrieved from:https://archive.org/details/SayDieInYourRage_201503 [3 September 2017]
- Muhajir, A. H. (2009). A Message to the Knights of Baghdad. Retrieved from <https://archive.org/details/AMessageToTheKnightsOfBaghdad> [3 September 2017]

- Nelson, R. & Sanderson, T. M. (2011). A Threat Transformed: al Qaeda and associated movements in 2011. Center for Strategic and International Studies, 22.
- Weiss, M. & Hassan, H. (2015). ISIS. Inside the Army of Terror. New York: Regan Arts.
- Wichmann, P. (2014). Al-Qaida und der globale Djihad. Wiesbaden: Springer
- Zawahiri, A. (2011). A Message of Hope and Glad Tidings to Our Fellow Muslims in Egypt.
- Bauman, Z. (1998). Globalization: The human consequences. Columbia University Press.
- Beyer, P. (1994). Religion and globalization (Vol. 27). Sage.
- Bowen, J. R. (2004). Does French Islam have borders? Dilemmas of domestication in a global religious field. *American anthropologist*, 106(1), 43-55.
- Chapman, C. (2005). "Islamic Terrorism": How Should Christians and the West Respond?. *Encounters Mission Journal*, 5.
- Giddens, A. (2013). The consequences of modernity. John Wiley & Sons.
- Hall, S., Held, D., and McGrew, T. (eds.) 1992. Modernity and Its Futures. Cambridge: Polity Press.
- Hasan, M. (2011). Democracy and political Islam in Bangladesh. *South Asia Research*, 31(2), 97-117.
- Hassan, R. (2003). Globalization's Challenge to Islam: How to Create one Islamic Community in a Diverse World. Yale Global Online. URL: <http://yaleglobal.yale.edu/content/globalizations-challenge-islam>.
- Hassan, R. (2006). Globalisation's challenge to the Islamic Ummah. *Asian Journal of Social Science*, 34(2), 311-323.
- Ibrahim, A. (1991). The ummah and Tomorrow's world. *Futures*, 23(3), 302-310.
- Kibria, N. (2008). Muslim encounters in the global economy: Identity developments of labor migrants from Bangladesh to the Middle East. *Ethnicities*, 8(4), 518-535.
- Kundnani, A. (2008). Islamism and the roots of liberal rage. *Race & Class*, 50(2), 40-68.
- Linjakumpu, A. (2008). Political Islam in the Global World. Reading: Ithaca Press.
- Mandaville, P. (2002). Reimagining the Ummah? Information technology and the changing boundaries of political Islam. in Mohammadi, A. (ed.), *Islam Encountering Globalization* (pp. 61–90). London: Routledge.
- McCabe, T. (2008). The Information confrontation with radical Islam. *Orbis* 53(1): 99–121.
- Ramadan, T. (2008). Globalization Muslims resistance. URL: <http://www.tariqramadan.com/ GLOBALISATION-Muslim-Resistances.html>.
- Sachedina, A. A. (2001). Islamic Roots of Democratic Pluralism. New York: Oxford University Press.
- Safi, I. M. (2001). Islam and the Secular State. URL: <http://louaysafi.com/content/view/61/22/>.
- Saunders, R. (2008). Ummah as a nation: A reappraisal in the wake of the cartoon affairs. *Nations and Nationalism* 14(2): 303–321.
- 52.Wunderlich, J.-U., and Warrier, M. (2007). A Dictionary of Globalization. London: Routledge